

[Indenrigsministeren]

udvikling af den kommunale økonomi: udgifterne skal målt i faste priser holdes på samme niveau som i år; samtidig skal skatterne holdes i ro.

Vi mener ikke, at den offentlige sektor kun kan løse sine problemer gennem vækst. Det lader sig naturligvis ikke gøre. Det er oplagt, at nogle af de serviceområder, kommunerne forvalter, skal bruge flere penge i de kommende år, men disse penge må findes ved reduktioner de steder, hvor efterspørgslen efter ydelserne går ned. Det er det, vi kalder omprioriteringer og omstillinger.

Når både skatter og udgifter skal være nogenlunde konstante, vil vilkårene for den kommunale økonomi afhænge af, om priser og lønninger på den ene side og skattegrundlaget på den anden side udvikler sig i samme takt. Hvis priserne løber fra skattegrundlaget, kommer kommunerne til at mangle penge. Hvis udskrivningsgrundlaget vokser hurtigere end priserne, bliver der overskud.

Som den økonomiske udvikling ser ud nu – med stigende aktivitet, en lavere rente, end vi har haft længe, og en tendens til voksende beskæftigelse – er det sandsynligt, at udskrivningsgrundlaget vil vokse mere end priserne. Derfor er der efter regeringens opfattelse mulighed for at nå det overordnede mål for den kommunale økonomi med et formindsket generelt tilskud.

Regeringens lovforslag er udformet med henblik på at sikre uændret aktivitet ved uændret skat. Det formål står vi fast på, og jeg tror i virkeligheden også, at det kan vinde bred tilslutning her i tinget. Vi står også fast på vores vurdering, at den kommunale sektor i de kommende år vil få et pænt overskud. Regeringen lægger vægt på, at de kommunaløkonomiske rammer for årene fremover må sikre, at der gennem tilskudspolitikken holdes uændret aktivitet ved uændret skat.

Detaljerne i de lovforslag, vi har talt om her i dag, har regeringen hele tiden været parat til at diskutere både med kommunerne og med partierne her i tinget. Kommunerne sagde desværre i første omgang totalt nej til at være med, også totalt nej til at være med til at præge løsningerne. Det er meget glædeligt, at jeg i dag har kunnet oplyse, at vi i de seneste dage har kunnet genoptage forhandlingerne med kommunerne. Det er jeg meget glad for. Kommunerne vil også i de kom-

mende år have mest udbytte af at være medspillere og ikke modspillere i den økonomiske dialog. Jeg håber også, at der her i folketinget vil komme konstruktive forslag eller forhandlinger i gang, sådan at vi kan nå til enighed om, hvad der skal gøres, og sådan at vi kan give kommunerne så tidlig besked som muligt om grundlaget for deres budgetlægning. Andet kan vi ikke være bekendt.

Jeg har nok lagt mærke til, at luften og aviserne og også debatten her i dag har været fyldt med nogle dystre profetier om de katastrofale virkninger, regeringens forslag ville have for beskæftigelsen. Sådanne profetier har vi hørt før. I september sidste år sagde oppositionspartierne, at regeringens forslag om tilskudsnedsettelse ville koste 6.000–7.000 offentlige arbejdspladser i 1983, 7.000–8.000 i 1984 og 7.000–8.000 i 1985. Så er det, man må spørge: hvordan kom det til at gå? For det er jo interessant.

I 1982 var der ansat knap 470.000 personer i kommuner og amtskommuner. I 1984 forventes der at være godt 475.000 ansatte, og allerede inden regeringen fremkom med sine vurderinger og forslag, skønnede Kommunernes Landsforening, som jeg sagde før, at den allerede vedtagne beskæring kunne klares uden nedsættelse af aktiviteten. I 1983 kunne kommunerne ikke blot forøge beskæftigelsen, de kunne endda få et betydeligt overskud, således at likviditeten steg, og sådan at det, vi har stået og talt om her i dag, faktisk var, at det økonomiske opsving var slået igennem i kommunerne.

Kommunerne havde ventet en likviditetsfremgang på 300–400 mill. kr. i 1984. Fremgangen blev på 4½ mia kr., hvortil kommer kursgevinsterne. En del af disse penge har kommunerne som sagt selv gjort et godt stykke arbejde for at spare sig til. 2,4 mia kr. skyldes regeringens økonomiske politik, bl.a. at priser og lønninger er steget langsommere, end kommunerne havde regnet med.

Det er vigtigt for regeringen, at disse penge ikke anvendes til øget kommunal aktivitet eller til udtalte skattenedsettelse under ét. Begge dele vil ødelægge den opståede glædelige økonomiske udvikling. Vi har lagt vægt på, at ingen kommune i 1984 skulle revidere sit budget, for at vi kunne opnå de tilsigtede målsætninger.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at vi som konsekvens af vores overordnede mål har